

en Illusion, naar man tror, at Spritfabrikanterne i stort Maal ville komme til tillige at producere Gjør, ganske simpelt fordi Gjør er en Vare, der hverken kan taale at gjemmes eller at føres langt, og som derfor skal saa at sige bruges frisk.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Formanden: Da der ikke fremkommer Forslag om Udvalgs Medsættelse, gaar Sagen strax til anden Behandling, og da man har bebudet Vædringsforslag, maa jeg bede dem, der ville stille saadanne, om ikke at lade Tiden ubenyttet, da Forholdene jo noksom tale for, at vi maa skynde os.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Stibsafgiften for Udgaende samt om Kreditoplagsret for indenlandsk Røesukker.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Finansministeren (Estrup): Dette Lovforslag staar i den allernæreste Forbindelse med det Forslag, vi nylig behandlede. Det er at betragte som en Kompensation for en Forhøielse — ganske vist en lille, men dog dog en Forhøielse — af Brændevinsafgiften. Det er altsaa to Lovforslag, som efter den Stilling, man har indtaget til dem i Folkethinget, og som jeg har tiltraadt, maa betragtes som sammenhørende, skjøndt der ikke er nogen synlig Lænte, der binder dem. Lovforslaget gaar jo ud paa at opheve Stibsafgiften for Udgaende, det er et Beløb af omtrent et Par hundrede tusende Kroner, det her gjælder om; men denne Afgift for Udgaende hviler jo udelukkende paa Landbrugsprodukterne, Korn, Smør og Kreaturer; hvad der ellers udføres her fra Landet, har jo ikke nogen stor Betydning og indtager heller ikke noget stort Volumen, saaledes at den Stibsafgift, der deraf lægges, har Intetjombelst at betyde, hvorimod den jo dog har nogen Betydning for de mere voluminøse og vægtige Artikler fra Landbruget. — Endvidere indeholder Lovforslaget en Bestemmelse, som jeg sætter

ganske særdeles stor Pris paa. Det er Bestemmelsen i § 2, som gaar ud paa, at Sukkerfabrikerne faae den almindelige Kreditoplagsret i Stedet for den særlige, de have nu, der er lig med Sukkeraffinaderiernes. Det har en stor Betydning for Sukkerfabrikerne under de nuværende trykkede Omsetningsforhold, men det har ogsaa en ikke ringe Betydning for Statskassen. — Endelig indeholder Lovforslaget Bestemmelse om en Udførselspræmie for indenlandsk Sukker, her i Landet tilvirket Sukker, for saa vidt det ikke er lysere end Standard Nr. 19, det vil altsaa sige for de sædvanlige Sukkre, ikke for de raffinerede Sukkre. Denne Udførselspræmie skulde jo kun være en midlertidig Hjælp til Sukkerfabrikerne, som skulde sætte dem i Stand til at kunne blive af med noget Mere af deres store overflødige Forraad. Om Loven vil være i Stand til at bevirke det, kan jeg ikke sige, men dersom den ikke bevirker det, er der heller ikke noget Tab forbundet med Bestemmelsen. Jeg veed, at Flertallet i Landstinget deler min Uvillie mod Udførselspræmier overhovedet, og det er altsaa kun med nogen Overvindelse, at jeg har kunnet gaa ind paa en midlertidig Bestemmelse om en Udførselspræmie for Sukker. Jeg kan kun henstille til det ærde Thing, om det vil vise samme Resignation som jeg, det vil sige, om Thinget efter Omstændighederne vil finde sig i, at gjøre Brud paa det Princip, som Thinget med mig er enigt om at anse for rigtigt.

M. Petersen: Jeg skal blot tillade mig med ganske faa Ord at anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Hvorfor jeg har fundet mig foranlediget til at tage Ordet, er for at gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til § 3 om Udførselsgodtgørelse. Det faar let Udseende af, at der i Virkeligheden ved den der opstillede Udførselspræmie er givet en Præmie til „de danske Sukkerfabriker“. Det er ikke saa. „De danske Sukkerfabriker have ikke det allerfjærneste med den § 3 at bestille; denne Paragraf kommer kun Andelsfabriken ved Nykjøbing paa Falster til Gode. „De danske Sukkerfabriker“ ere anlagte paa, at alt det Sukker, de producere, gaar enten direkte over i Konsumenten eller gaar over til Raffinaderierne og bliver derefter konsumeret som raffineret Sukker. Danmark bruger omtrent 60 Mill. Pund Sukker; deraf producere de danske Sukkerfabriker kun 36 Mill. Pund, og for Øjeblikket producerer Andelsfabriken 6 Mill. Pund. Altsaa, denne kan have Interesse deri, men jeg under den gjerne den Interesse, den kan have, og anbefaler derfor Lovforslaget, saaledes som det foreligger.